

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 22.12.2006
KOM(2006) 863 slutlig

**KOMMISSIONENS MEDDELANDE TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH
REGIONKOMMITTÉN**

Villkoren för samarbetet om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet efter 2007

**KOMMISSIONENS MEDDELANDE TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH
REGIONKOMMITTÉN**

Villkoren för samarbetet om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet efter 2007

(Text av betydelse för EES)

1. INLEDNING

När det gäller oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet har gemenskapens insatser sedan 1978 gjort det möjligt att stegvis utveckla samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen.

Mot bakgrund av gjorda erfarenheter infördes år 2000 en gemenskapsram för samarbetet kring oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet¹ genom Europaparlamentets och rådets beslut 2850/2000/EG. Därigenom kunde redan beslutade åtgärder förenklas, få sammanhang och integreras i ett särskilt samarbete för perioden 1 januari 2000 till 31 december 2006.

Insatserna och beredskapen i fråga om havsföroreningar baseras på tre grundstenar: planering av beredskapsåtgärder, gemenskapens system för informationsutbyte mellan medlemsstaterna respektive underlättande av insatser genom gemenskapens räddningstjänstmekanism².

Denna gemenskapsram för samarbetet har sedan den inrättades varit det enda forum, där medlemsstaterna kunnat förmedla god praxis. Detta har bidragit till en märkbart förbättrad beredskap hos ansvariga och aktörer som bekämpar oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet i medlemsstaterna.

I dag tar 20 kustmedlemsstater samt Norge och Island aktiv del i detta samarbete.

Sedan 2001 har det i EU skett en ny utveckling inom förebyggande av, beredskap för och insatser mot förorening av havet, särskilt genom inrättandet av Europeiska sjösäkerhetsbyrå³.

I detta meddelande redovisas gemenskapens arbete när det gäller beredskap för och insatser mot förorening av havet. Det anges också hur de skall kunna följas upp och utvecklas från och med 2007, då gemenskapsramen för samarbetet upphör att gälla.

¹ Europaparlamentets och rådets beslut 2850/2000/EG av den 20 december 2000 om upprättande av en gemenskapsram för samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet.

² Rådets beslut 2001/792/EG, Euratom av den 23 oktober 2001 om inrättande av en gemenskapsmekanism för att underlätta ett förstärkt samarbete vid biståndsinsatser inom räddningstjänsten.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå.

2. REDOVISNING AV GEMENSKAPENS ARBETE NÄR DET GÄLLER INSATSER MOT FÖRORENING AV HAVET

2.1 Gemenskapsramen för samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet

Gemenskapsramen för samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet inrättades i december 2000 och baseras i hög grad på gemenskapens erfarenheter sedan 1978.

Gemenskapsramen grundar sig på artikel 175 i EG-fördraget. Syftet är att stödja och komplettera medlemsstaternas ansträngningar för att skydda den marina miljön, kusterna och människors hälsa mot riskerna i samband med oavsiktlig eller avsiktlig förorening till havs, med undantag för kontinuerliga föroreningar från landbaserade källor. Den riktar sig mot oavsiktlig eller avsiktlig förorening, oavsett om den härstammar från fartyg, offshore-plattformar, kusten eller flodmynningar. Här omfattas ämnen som är skadliga för den marina miljön, även sådana som har anknytning till material som dumpats, exempelvis ammunition.

Särskilt syftar gemenskapsramen till att bidra till och förbättra medlemsstaternas förmåga att ingripa när olyckor föranleder utsläpp av olja eller andra skadliga ämnen i havet, eller vid omedelbart hot om sådana utsläpp. Den skall också bidra till att minska riskerna och skapa bättre förutsättningar för ett effektivt ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaterna. Dessutom skall den främja samarbetet mellan medlemsstaterna för att sörja för att ersättning utgår för skador i enlighet med principen om att förorenaren betalar.

Gemenskapsramen genomförs genom en årlig handlingsplan, som framför allt utgår från prioriteringar som varje år tas fram tillsammans med medlemsstaterna. Insatserna kan handla om kurser och seminarier, expertutbyte, övningar eller pilotprojekt för att förbättra de tekniska lösningar och de metoder som används vid insatser och återställande. Det görs också utvärderingar av en olyckas miljöpåverkan eller för att dra lärdomar av insatser i samband med en olycka. För perioden 2000–2006 uppgick budgeten för sådant arbete ursprungligen till 7 miljoner euro.

År 2003 anpassade parlamentet referensbeloppen till utvidgningen och slog fast att gemenskapsramen är viktig. Budgeten ökades till 12,6 miljoner euro för åren 2000–2006.

Inom ramen för detta samarbete har också ett gemenskapens informationssystem (CIS) införts på kommissionens webbplats, för att medlemsstaterna skall utbyta uppgifter om insatsförmåga och vidtagna åtgärder vid oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet. I detta informationssystem finns en EU-hemsida och på de nationella hemsidorna information om tillgängliga insatsresurser på nationell nivå.

Kommissionen bistås av en förvaltningskommitté (MCMP – Management Committee for Marine Pollution), med experter från medlemsstaternas förvaltningar (inom miljö, transporter eller kustbevakning). Förutom sina beslut om årsprioriteringar har kommittén också en unik roll som EU-forum där medlemsstaterna kan förmedla god praxis.

Gemenskapsvattnen omfattas även av flera regionala avtal (Barcelonakonventionen, Bonnavalet, Helsingforskonventionen) och kommissionen spelar en central roll genom att aktivt delta i grupperna för insatser mot förorening av havet. Förvaltningskommittén är dock det enda organet på gemenskapsnivå med experter från samtliga regionala områden.

2.2 Insatser vid föroreningsolyckor till havs

Vid olyckor där den nationella insatsförmågan är otillräcklig för katastrofen kan det drabbade landet sedan 2001 utnyttja gemenskapens räddningstjänstmekanism och övervaknings- och informationscentrum (MIC).

Räddningstjänstmekanismen inrättades 2001 för att på begäran bistå vid olyckor och förbättra samordningen av medlemsstaternas och gemenskapens räddningsinsatser.

Visserligen finns det flera regionala avtal om oavsiktlig förorening av havet som underlättar medlemsstaternas ömsesidiga hjälp och samarbete på området. Ändå är det räddningstjänstmekanismen som på gemenskapsnivå är ett referensorgan för att underlätta medlemsstaternas mobilisering av hjälpinsatser vid sådana olyckor.

Vid olyckor som den med *Prestige* reagerade övervaknings- och informationscentrum omedelbart på de spanska myndigheternas begäran om hjälp och underlättade tillhandahållandet av specialfartyg, länsor och övervakningsflyg. Kommissionen skickade också snabbt en observatörsgrupp till Galicien. Den bidrog även till att säkra samordningen mellan Spanien, Portugal och Frankrike som alla berördes av olyckan, för att alla skulle få tillgång till lämpliga resurser. Slutligen skickade den satellitbilder över katastrofen som analyserats av kommissionens Gemensamma forskningscenter.

Under sommaren 2006 reagerade övervaknings- och informationscentrum skyndsamt på de libanesiska myndigheternas begäran om hjälp med den förorening som drabbat Libanon. Trots att fientligheterna fortfarande pågick, ledde detta centrum en expertgrupp för att utvärdera de konkreta behoven och ge tekniskt och vetenskapligt stöd till de lokala myndigheterna. Via övervaknings- och informationscentrum kunde specialutrustning från fem medlemsstater skickas till Libanon. Man skickade också analyser av satellitbilder till medlemsstaterna. Tack vare det informella nätverk mellan medlemsstaterna som skapats inom ramen för förvaltningskommittén för frågor om förorening av havet (MCMP), kunde stater i olika regionala områden lättare gemensamt skicka utrustning till tredjeland i en samlad insats.

2.3 Europeiska sjösäkerhetsbyråns roll

Europeiska sjösäkerhetsbyrån (EMSA) inrättades 2002⁴ för att särskilt bistå kommissionen och medlemsstaterna vid genomförandet av gemenskapens lagstiftning om sjösäkerhet och förhindra förorening från fartyg.

År 2004 utvidgades byråns uppgifter genom förordning (EG) nr 724/2004, där den ges särskilda förpliktelser vid bekämpning av föroreningar från fartyg inom gemenskapen.

Enligt denna förordning⁵ skall byrån tillhandahålla medlemsstaterna och kommissionen tekniskt stöd vid oavsiktliga eller avsiktliga föroreningar från fartyg. Den skall också på begäran stödja medlemsstaternas insatser vid föroreningar. Dess insatser skall komplettera både gemenskapsramen för samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet och räddningstjänstmekanismen.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 724/2004 av den 31 mars 2004 om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå.

För att ge insatserna vid förhindrande och bekämpande av oljeföroreningar en övergripande ram antog byrån i oktober 2004, i enlighet med förordningen, en handlingsplan för beredskap och insatser mot oljeföroreningar (nedan kallad ”handlingsplanen”)⁶.

Sedan mars 2006 kan drabbade medlemsstater för att komplettera sina bekämpningsinsatser begära att få chartra bekämpningsfartyg genom byrån. Fartygen har valts ut genom ett anbudsförfarande och skall vara stationerade i fyra områden som täcker gemenskapsvattnen. Fartyg som chartras av byrån kommer på begäran att tillhandahållas medlemsstater via gemenskapens räddningstjänstmekanism.

Den personal på byrån som sysslar med insatser mot förorening av havet ökade betydligt under 2005 och uppgår i dag till 20 personer.

3. REDOVISNING AV BEREDSKAPSINSATSER INOM GEMENSKAPSRAMEN FÖR SAMARBETE

3.1 Gemenskapsramen har möjliggjort insatser med viktiga resultat

Sedan 2000 har över 40 insatser genomförts, främst seminarier, pilotprojekt eller utbildningar. Projektens europeiska dimension har främjats: projekt där minst två medlemsstater deltar har uppmuntrats.

Verksamheten har varit varierad: forskning om miljöskador, betänkande om lokala organs roll vid beredskap för och insatser mot förorening av havet eller insatser för oljesanering, hantering av oljeavfall eller frivilligas roll vid större katastrofer.

Andra aktuella insatser har gällt mer specifika mål inom gemenskapsramen för samarbete.

Ett projekt har avsett ammunition som är dumpad i havet och metoder för dess neutralisering. Slutsatserna av denna och studier inom ramen för vissa regionala avtal (särskilt HELCOM) har bidragit till betydande framsteg i frågan.

När det gäller insatser mot avsiktlig förorening, har utbytet mellan medlemsstaterna gynnats av flera insatser mot olagliga utsläpp orsakade av fartygs drift. Inom kommissionen har det för övrigt inrättats en expertgrupp för att via satellit studera oljeföroreningar i havet (EGEMP).

Genom flera insatser med viktiga resultat har det skett ett erfarenhetsutbyte på EU-nivå som är det största mervärdet av gemenskapsinsatserna på beredskapsområdet. Nämnas bör särskilt det program för utbyte av experter mellan medlemsstaterna som startades 2002 (EUMAREX), där syftet var att främja utbildning och erfarenhetsutbyte. Sedan början av 2004 har 111 personer från 15 olika länder deltagit och tagits emot i nästan tjugo länder.

Vidare har gemenskapens informationssystem (CIS) på kommissionens webbplats kontinuerligt uppdaterats under perioden 2000–2006, varvid särskilt utvidgningen beaktats. Medlemsstaterna lyfter ofta fram informationssystemet som ett unikt redskap för konkret gemenskapssamarbete när det gäller förorening av havet.

⁶ Handlingsplanen antogs på byråns nionde ledningsmöte i Lissabon den 21–22 oktober 2004 (se följande länk: <http://www.europa.eu.int>)

En utvärdering av programmet gjordes i mars 2004 och en övergripande utvärdering av räddningstjänstprogrammen i juli 2005. Av dessa framgick att beredskapsinsatserna bidragit till uppmuntrande nationella, regionala och lokala resultat, som bättre information till allmänheten eller medvetenhet om vikten av beredskap. Insatserna har för övrigt också bidragit till förebyggande av risker. Slutligen har de senaste årens investeringar i utbildning, erfarenhetsutbyte och beredskap möjliggjort framväxten av en ”gemensam kultur” på området oavsiktlig förorening av havet.

3.2 Gemenskapsramen har gett upphov till andra rättsliga instrument

Sedan gemenskapsramen för samarbete antogs har vissa rättsliga instrument ibland kommit att ersätta de ursprungliga målen.

Gemenskapsramen skulle ”främja samarbetet mellan medlemsstaterna för att sörja för att ersättning utgår för skador i enlighet med principen om att förorenaren betalar”. Seminarier och pilotprojekt har organiserats, särskilt efter olyckan med *Prestige*. Samtidigt har lagstiftningen om miljöskador utvecklats genom antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador. Även om oavsiktlig förorening av havet bara till liten del täcks av direktivet, utgör detta trots allt en första etapp på vägen mot en gemenskapsram för ansvarsförhållandena när det gäller att förebygga miljöskador vid denna typ av olyckor.

Ursprungligen var gemenskapsramens mål att stärka medlemsstaternas samarbete i samband med avsiktlig förorening och olagliga utsläpp orsakade av fartygs drift. En rättslig ram för dessa insatser erbjuder i dag Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser samt rådets rambeslut 2005/667/RIF om förstärkning av det straffrättsliga regelverket för bekämpande av föroreningar orsakade av fartyg.

Genom rambeslutet åläggs medlemsstaterna konkret att utse kontaktpunkter och informationskrav föreskrivs i fall av föroreningar som kan påverka andra medlemsstater. Dessutom innehåller det bestämmelser för att underlätta valet av behörig brottmålsdomstol i samband med bekämpning av föroreningar orsakade av fartyg.

Andra rättsliga instrument understryker mervärdet av gemenskapssamarbete när det gäller beredskap och insatser.

Den 24 oktober 2005 antog kommissionen den temainriktade strategin för skydd och bevarande av den marina miljön⁷. I denna fastställs de gemensamma mål och principer som skall genomföras i marina regioner. Varje region skall fastställa regionala miljömål och ta fram indikatorer och övervakningsåtgärder för att utvärdera resultaten i förhållande till målen. Det planeras att dessa insatser och särskilda mål skall överföras på området beredskap mot föroreningar.

Slutligen offentliggjorde kommissionen den 7 juni 2006 en grönbok med titeln ”Unionens framtida havspolitik: En europeisk vision för oceanerna och haven”. I denna betonas växelverkan och beroendet mellan olika havsrelaterade sektorer, inklusive beredskap för och insatser mot förorening av havet.

⁷ Temainriktad strategi för skydd och bevarande av den marina miljön [KOM(2005) 504, 24.10.2005].

4. STÄRKT OCH FORTSATT ARBETE MED BEREDSKAP OCH INSATSER FRÅN DEN 1 JANUARI 2007

4.1 Förbättrad beredskap efter 2007

En mer sammanhängande gemenskapspolitik för beredskap mot förorening av havet

Det arbete som gjorts hittills har fått betydande resultat. Det har bidragit till att utveckla vissa rättsliga instrument.

Samtidigt är kommissionen medveten om vad som står på spel och vill fortsätta och stärka de existerande åtgärderna. Den föreslår därför att Europeiska sjösäkerhetsbyrån skall få en viktigare roll vid beredskap för och insatser mot förorening av havet.

Kommissionen uppmuntrar en mer sammanhängande gemenskapspolitik på området: gemenskapsramen för samarbete i sin nuvarande form kommer inte att förnyas, men beredskapsinsatserna kommer att fortsätta och utvidgas inom bästa möjliga ram.

Europeiska sjösäkerhetsbyrån skall fortsätta och utveckla sina beredskapsinsatser

Europeiska sjösäkerhetsbyrån har fått en betydligt viktigare roll när det gäller beredskapen mot förorening av havet.

Vissa beredskapsinsatser har kunnat genomföras genom förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättandet av byrån, ändrad genom förordning (EG) nr 724/2004. I enlighet med handlingsplanen för beredskap och insatser mot oljeföroreningar (se punkt 2.3) genomför byrån också beredskapsinsatser för organiserandet av effektiva insatsåtgärder, vilket sker i samband med förordningen.

Under 2005 anordnade byrån seminarier om insatser mot förorening av havet och offentliggjorde en studie om användningen av dispergeringsmedel. Under 2006 fortsatte byrån att anordna seminarier, nu om insatser mot kemiska föroreningar och om satellitobservationer av föroreningar.

Enligt handlingsplanen skall byrån fortsätta sin ”stödverksamhet för information, samarbete och samordning samt stöd”, vilket anges i det förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om flerårig finansiering av byrån⁸ som för närvarande diskuteras⁹.

I sitt arbetsprogram för 2007 anger byrån att den skall fortsätta anordna denna typ av seminarier eller studier. Om finansieringssättet blir annorlunda för dessa insatser (anbudsförfarande eller direkt organiserade av byrån i stället för medfinansierade), kommer de att märkbart likna motsvarande insatser inom gemenskapsramen för samarbete.

Andra gemenskapsprogram har särskilda mål

⁸ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om flerårig finansiering av Europeiska sjösäkerhetsbyråns åtgärder i samband med insatser vid förorening från fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002.

⁹ Detta förslag till förordning godkändes av rådet i juni 2006 och av Europaparlamentet i september 2006.

I samband med andra gemenskapsprogram, särskilt beträffande sammanhållnings- och forskningspolitiken, pågår särskilda beredskapsinsatser när det gäller oavsiktlig eller avsiktlig förorening. Dessa kommer att fortsätta 2007 och framåt.

Dessa program är särskilt lämpade för att genomföra insatser som svarar mot vissa mål inom gemenskapsramen för samarbete där byrån inte har behörighet: samarbete med berörda lokala organ och naturvårdsorganisationer när det gäller riskförebyggande åtgärder och ingripanden respektive miljökonsekvensbedömningar eller sanering av stränder.

Via Interreg-programmen för gränsöverskridande samarbete kan Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) för närvarande medfinansiera förebyggande åtgärder, exempelvis sjöfartsövervakning, skydd av kustområden, strategier och planer för riskhantering, databaser och modeller. Under sammanhållningspolitikens mål 1–2 kan Eruf och Sammanhållningsfonden medfinansiera punktinvesteringar för att minska olycksriskerna och även utrustning för brådskande räddningsinsatser och avfallshantering i samband med föroreningar. Denna medfinansiering kommer att fortsätta under perioden 2007–2013, genom tillämpning av Erufs tre mål (Konvergens, Regional konkurrenskraft och sysselsättning, Europeiskt regionalt samarbete) respektive Sammanhållningsfondens insatsområden. Enligt principen att förorenaren betalar kommer dock regionalpolitiken på detta område inte att ersätta den internationella oljeskadefonden (FIPOL).

Vidare är förorening av havet en av prioriteringarna för programmet för hållbara yttransporter inom femte och sjätte ramprogrammen för forskning.

Bland annat har nästan 17 verksamheter som gäller förorening av havet startats inom sjätte ramprogrammet och pågår fortfarande. Verksamheterna avser särskilt utveckling av metoder för riskanalys, beslutsverktyg, detektionssystem eller system för oljesanering. Andra forskningsprojekt handlar om att inventera användningen av satelliter. Sjunde ramprogrammet för forskning (2007–2013) kommer att fortsätta angivna verksamheter rörande förorening av havet. För övrigt avser Gemensamma forskningscentret att inleda en institutionell insats för övervakning till havs (MASURE).

Utbytet av god praxis skall fortsätta på gemenskapsnivå

Eftersom gemenskapsramen för samarbete inte skall förnyas, kommer förvaltningskommittén (MCMP) inte att finnas kvar i sin nuvarande form. Kommissionen är dock övertygad om att ett sådant gemenskapsforum för utbyte av god praxis bidrar till att förbättra olycksinsatserna på EU-nivå.

Kommissionen kommer därför att fortsätta organisera särskilda och åtminstone årliga möten för dem som svarar för beredskap och insatser i medlemsstaterna. Dessa möten kan avse återföring av erfarenheter efter olyckor och skall hållas i lämpliga forum eller inom ramen för sjösäkerhetsbyrån.

4.2 Stärkta insatser mot oavsiktlig förorening av havet efter 2007

Mer konsekventa insatser på EU-nivå

Gemenskapens räddningstjänstmekanism är sedan 2002 referensorganet på EU-nivå när det gäller olycksinsatser vid förorening av havet. Insatsen vid olyckan med *Prestige* eller efter föroreningen av Libanons kust har visat att mekanismen är effektiv.

Den 27 april 2004 antog Europaparlamentet en resolution om ökad sjösäkerhet, sedan ett tillfälligt utskott utrett frågan (MARE). I resolutionen betonade parlamentet både vikten av samarbete över gränserna vid olycksinsatser och behovet av god samordning.

Från och med 2007 kommer gemenskapens räddningstjänstmekanism att fortsätta vara referensorganet för olycksinsatser vid förorening av havet. Mekanismens roll stärks, eftersom sjösäkerhetsbyrån via denna tillhandahåller bekämpningsfartyg när en medlemsstat ansöker om bistånd.

I detta sammanhang avser kommissionen att utveckla samordningen mellan övervaknings- och informationscentrum (MIC) och sjösäkerhetsbyråns enhet ”insatser vid förorening av havet”. Syftet är här att mer effektivt och konsekvent kunna reagera vid katastrofer. Föroreningen av Libanons kust visar att byrån vid katastrofer kan lämna teknisk hjälp till kommissionen: den del av byråns personal som har särskild sakkunskap kan bistå övervaknings- och informationscentrum eller den drabbade staten. Byrån kan också bistå medlemsstaterna och kommissionen genom att leverera och analysera satellitbilder.

För att underlätta denna samordning har byrån och övervaknings- och informationscentrum formaliserat arbetsformerna: detta handlar främst om utveckling av ett ömsesidigt varningssystem, byråns anslutning till det gemensamma kommunikations- och informationssystemet för olyckor inom ramen för räddningstjänstmekanismen (CECIS) samt byråns deltagande i expertgrupper på platsen. I framtiden skall dessa åtgärder uppdateras regelbundet.

Förstärkt operativt stöd till medlemsstaterna

Kommissionen vill utveckla det operativa stödet till medlemsstaterna, särskilt genom mobilisering av experter vid olyckor samt genom att sprida erfarenheterna från sådana situationer till medlemsstaterna.

Mekanismen har ett nätverk där medlemsstaternas förvaltningar är anslutna dygnet runt. Genom detta kommer den att fortsätta lämna behövt operativt stöd, särskilt genom informationsutbyte om aktuella behov. Kommissionen vill förbättra datainsamlingen vid olyckor och spridningen av regelbundna uppdateringar till deltagande länder.

Kommissionen kommer att fortsätta sitt samarbete med andra internationella organisationer som berörs av insatser, som de regionala avtalen och FN-organ, precis som vid föroreningen i Libanon.

De medel som sjösäkerhetsbyrån tillhandahåller ingår också i gemenskapens informationssystem (CIS). Kommissionens kommer även i framtiden att förvalta detta informationssystem som hade en central plats i samordningen.

5. SLUTSATSER

I nästan trettio år har gemenskapens insatser ökat när det gäller oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet: samordningen av medlemsstaterna var i början informell men vilar i dag på gemenskapens räddningstjänstmekanism, som är ett referensorgan på EU-nivå för att underlätta insatser. Erfarenheterna från senare tids katastrofer visar att EU-insatserna varit

snabba och effektiva, med samtidigt bistånd från sjösäkerhetsbyrån och samordnade med behöriga internationella organ inom förorening av havet.

Tidigare föroreningsolyckor i havet har haft en betydande miljöpåverkan. Unionen måste göra allt för att undvika nya sådana katastrofer: beredskapsinsatserna är alltså viktigare än någonsin. Även om gemenskapsramen för samarbete upphör att gälla, skall kommissionen från och med 2007 fortsätta sitt stöd till insatserna mot föroreningar som orsakas av fartyg. På detta område kommer Europeiska sjösäkerhetsbyrån att få en allt viktigare roll. Från och med 2007 kommer gemenskapens insatser därför att bli ännu effektivare.